

A drága öregek Gyergyószentmiklós örmény parókiáján is ott vannak. Vezéregyéniségei voltak népünknek.

A legnagyobb ámulat a magyarörmény baráti esten ért. A régi hagyományokat kívánták a szervezők feleleveníteni azzal, hogy a "Szilágyi étteremben" megrendezték ezt a kötetlen, zenés vacsorát. Az étteremben e találkozón kb. 120-150 vendég vett részt. Az örménység itt élő tagjai mellé meghívták a város vezetőit és képviselőit. A találkozón az eseménynek megfelelően minden résztvevő különösen elegáns volt.

Előkerültek a jobb időkből átmentett ékszerek: ezzel is megadták a tiszteletet önmagunknak és a vendégeknek.

A sokfogásos vacsora az örmény ember nagyvonalúságát és vendégszeretetét jelképezte. Külön szólnom kell a hurutos-angadzsabur levesről, amelynek húsgombóckáit, több örmény hölgy nem kevés munkával készítette el. Köszönet érte!

A "Szent Erzsébet" Idősek Otthonában helyeztek el vendéglátóink. Ez nyugati színvonalú létesítmény, ők is tartják fent. Itt kértem és kaptam egy uti áldást a három ott élő idős tisztelendő úr egyikétől.

Úgy gondolom, hogy Dr. Issekutz Sarolta velem egyetemben megfogalmazta már a sok csodálatos élmény hatására azokat a teendőket, amelyeket lehetőségeink határain belül megvalósítani kívánunk.

id. Áján Gerő Siófok

Magyar hant argentin földben

A Santo Tomé városban (Buenos Airesből kb. 550 km) állomásozó és a Czetz János arg. ezredes nevét viselő Műszaki zászlóalj a múlt év július 2-án nagyszabású katonai ünnepélyt rendezett laktanyájának hatalmas parkjában. Az ünnepély nem helyi, nemzeti ünnephez, vagy évfordulóhoz kötődött, hanem csakis a Czetz-sírhely földjének átadása és átvétele volt az oka. A göröngyök Czetz szülőháza kertjéből, valamint a piski és a nagyszabasi csata színhelyéről származnak.

Már előző nap értünk küldtek Buenos Airesbe egy katonai autóbust. Rajtuk kívül még vagy tizenhat személy volt meghívva Buenos Airesből és a Santa Fé környéki magyarsága is.

Az érkezésünket a laktanyába este 9 körül tervezték, és vacsorával vártak. A vacsorán részt vesz az alakulat parancsnoka és tisztjei, természetesen a feleségek is.

No de milyen a sors. Még alig voltunk 100-150 km-re Buenos Airesből, amikor eltört a busz sebességváltója. Így történt, hogy mi éjjel egy óra után érkeztünk a laktanyába, Nem is gondoltunk rá, de a legnagyobb meglepetésünkre a zászlóalj parancsnoka, *Chizzini Melo* alezredes és a törzstisztek feleségeikkel együtt várták az érkezésünket. Vacsora után már volt három óra is, amikor lefeküdhettünk. Reggel viszont már 8 órakor keltünk és reggeli után városnézés, valamint a történelmi helyek megtekintése következett.

Az ünnepély a laktanya gyönyörű parkjában 12 órakor kezdődött. Erre az időre már megérkezett *Bardócz Béla* magyar nagykövete is. Az egész zászlóalj hatalmas félkörben állt a zászló előtt a zenekarral együtt. A meghívott előkelőségek részére a zászló előtti emelvényen biztosítottak helyet. Ennek egyik szélén ültem én Sacival, a másik szélén *Ferenczy Lóránt*, az Argentínai Magyar Harcosok Bajtársi Körének vezetője ült a feleségével.

Az ünnepély zászlófelvonással és az argentin himnusszal kezdődött. Ennek akkordjai után legnagyobb meglepetésünkre a zenekar a magyar himnuszt is eljátszotta kiváló interpretálással. Meg kell jegyeznem, hogy egész ittlétünk alatt most hallottam először, hogy egy ünnepélyen az argentinok a magyar himnuszt is játszották. Valóban nagyon figyelmesek voltak, és mi nagyon meg voltunk hatódva.

Ezután Chizzini Melo alezredes méltatta ünnepi beszédében *Czetz János* magyar altábornagy, argentinai ezredes érdemeit, munkásságát és az ünnep jelentőségét, a Czetz-sírhely göröngyeinek átadását.

Az ünnepi beszéd után a földeket tartalmazó ezüst szelencét az itteni "Czetz János Magyar Harcosok Bajtársi Közössége" és a Vitézi Rend nevében Ferenczy Lóránt, jómagam pedig a földekhez tartozó okmányokat adtam át a "Czetz János Műszaki Zászlóalj" parancsnokának, Chizzini Melo alezredesnek. Ezután vitéz Ferenczy még a Bajtársi Kör Érdemkeresztjét nyújtotta át az alakulat parancsnokának és *Skobalski* századosnak.

Az ünnepség folytatásaként Chizzini Melo alezredes átadta Santa Fé tartomány kormányzójának, a magyar nagykövetnek, Santo Tomé polgármesterének, Ferenczy Lórántnak és nekem az Argentin "Anapiré" Erőd Katonai Lovagrendjét.

Ezután átmentünk mindnyájan a díszmenet fogadásának helyére, miközben a zenekar Brahms "Magyar Táncai"-t játszott. A díszmenetet egy olyan alegység nyitotta meg, amely Czetz korabeli és általa tervezett egyenruhát viselt, majd elvonult a zászlóalj minden egysége. Minket, főleg a volt katonákat mindez az elérzékenyülésig meghatott.

Ezután még megnéztük a zászlóalj múzeumát, majd a tisztai kaszinóhoz sétáltunk, ahol gyönyörűen díszített és gazdag, bőséges asztalokkal várták a jelenlévőket. Itt *Bardócz Béla* nagykövet mondott rövid beszédet a magyar és argentin zászlók előtt. A fogadás alatt a vendéglátó zászlóalj parancsnoka és felesége emléktárgyakat ajándékozott a meghívottak részére. Igen kellemes hangulatban telt az idő.

A zenekar a kaszinó előtt még egy ideig magyar népzenei játszott.

Chizzini Melo alezredessel és Santo Tomé város polgármesterével beszélgetve felvettem a gondolatot: volna-e arra lehetőség, hogy Santo Tomé város és Gidófalva között testvérvárosi kapcsolat létesüljön. Talán még tíz nap sem telt el, amikor nagy meglepetésemre arról értesítettek, hogy gondolatomat elfogadták és a "testvérvárosi" kapcsolatot meg is valósítják.

Az ünnepségről hazatérőben mindnyájunk véleménye megegyezett, hogy már több mint fél évszázados ittlétünk alatt ez a katonai ünnepség volt a legszebb és legmaradandóbb emlékünk.

Buenos Airesbe való visszatérésünk előtt még a Santa Fé-i magyarok is vendégül láttak egy rövid órára megszokott találkozóhelyükön, egy magyar jellegű halászcsermelyében.

vitéz Ladányi Domonkos Argentína

Egy idézet június 16-ra

Nehéz minékünk méltónak lenni ennyi áldozatra. De meg kell kísérelnünk, feledve vitáinkat, revideálva tévedéseinket, megsokszorozva erőfeszítéseinket, szolidaritásunkat egy végre egyesülő Európában. Hisszük, hogy valami bontakozik a világban, párhuzamosan az ellentmondás és halál erőivel, amelyek elhomályosítják a történelmet - bontakozik az élet és meggyőzés ereje, az emberi felemelkedés hatalmas mozgalma, melyet kultúrának nevezünk, s amely a szabad alkotás és szabad munka terméke.

(Albert Camus: A magyarok vére – 1957 október
– 1958 június 16-án végezték ki Nagy Imrét)

És tudassátok... avagy: Kézdi két szolgája

Marad néhány fénykép, hivatalos papír és néhány magánlevél... Meg az elbeszélések, amikor anyánk a konyhaasztalnál meséli, hogy is volt, amikor 1944 végén terhes hasának a nyilas